

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec – prosinec 2023

Týnecké Bradavice aneb letošní Halloween

Bradavice. Škola, kde vyrůstal a zdokonaloval svůj čarodějnický um hrdina románů J. K. Rowlingové Harry Potter. Nejedna z nás při čtení jejích knih hltala každý řádek a na chvíli se toužila ocitnout v těchto tajemných místech. My si tento sen u nás ve škole alespoň částečně splnili!

Jako každý rok i letos probíhala v rámci anglického jazyka tradiční halloweenská soutěž. Naše nástěnky se během pár dnů zaplnily obrázky čarodějnic, upírů, vlkodlaků a dalších strašidelných bytostí. Stoly se doslova prohýbaly pod tíhou výrobků! Celá naše vstupní hala byla zahalena a opředena halloweenským tajemným duchem. Ale co by to bylo za strašidelnou školu bez malých čarodějů a čarodějek?! Těmi se to ve škole jen hemžilo! V hodinách anglického jazyka jsme si užili pořádnou halloweenskou party! Ale nebojte, nezaháleli jsme a pilně se učili! Třeba v jazykové laboratoři naši malí kouzelníci pilně trénovali anglický poslech a čtení! Jak jim to slušelo, můžete posoudit sami v naší fotogalerii. Všem žákům moc děkujeme za účast v soutěži a za úžasné kostýmy! A už teď se těším, až zase za rok otevřeme brány našich týneckých Bradavic.

Eva Friesnerová

Halloweenská soutěž

Já, Elis, jsem vyhrála 1. místo ve školní halloweenské soutěži. Moje kamarádka mi dala nápad na portrét Pe-niwise. Rozhodla jsem se ho nakreslit, protože je strašidelný a připomíná mi Halloween. Jsem spokojená a doufám, že se vám také líbí. Nečekala jsem, že to

vyhrají. Za 1. místo jsem získala velkého, roztomilého skřítku. Jsem moc ráda, že jsem se mohla soutěže zúčastnit.

Elis Iqbal, 8. B

Halloweenské dílničky

V úterý 31. října jsme si zpříjemnili podzimní odpoledne, oslavy Halloweenu se staly příležitostí k uspořádání společného setkání malých i velkých v týnecké škole. Čekalo na ně všelijaké tvořeníčko, ponořili se do tajemného světa duchů, strašidýlek, čarodějů, netopýrů, vyřezávaly se dýně, atmosféru dokreslovala podzimní, nejen halloweenská výzdoba, spousta krásných výtvorů a obrázků našich žáků. Myslím, že jsme si užili prima odpoledne. Děkuje!

Představení pro 7. třídy – Peter Black

Měli jste v životě někdy smůlu, která se vám lepila na paty? Nebo jste si v kartách přímo vytáhli onoho prohru přinášejícího Černého Petra? Tak přesně takové potíže totiž trápily hlavního hrdinu anglické divadelní hry jménem Peter Black, které jsme se s žáky sedmých ročníků zúčastnili 20. října. My jsme měli naopak štěstí, a to veliké! Kromě představení samotného jsme stihli i krátkou naučnou procházku po krásách a památkách Olomouce. Po ní jsme zamířili do kina Metropol. Tam se z nás stali nejen diváci, ale i překladatelé! Divadelní představení totiž bylo v anglickém jazyce! Celá hra stála na třech hercích, kteří předvedli doslova dechberoucí výkony – od nespočetného množství přízvuků angličtiny až po vtipy a humorné scénky, kterými se ještě více přiblížili svému náročnému teenagerskému publiku. A i když dětem možná někdy nějaké slovíčko uniklo, z představení odcházely nadšený, spokojeny a plny dojmů.

Eva Friesnerová, Daniela Žádníková

POZDRAVY Z PRVNÍHO STUPNĚ Ze života našich prvňáčků

Pro žáky prvních tříd bylo období od nástupu do školy určitě plné nových a mnohdy nelehkých situací. Děti se musely adaptovat na nové prostředí, vzájemně se poznat, naučit se respektovat a přizpůsobit se školnímu režimu. O tom, jak se jim daří, svědčí radostné úsměvy na jejich tvářích. Zajímá Vás, co vše se našim prvňáčkům za první školní měsíce povedlo? Bylo toho celkem hodně.

Kromě čtení písmen, slabik, slov, jednoduchých vět, přípravy na psaní a získávání matematických dovedností nezapomněly děti ani na celodenní podzimní přírodovědnou vycházku do okolí školy. V rámci prevence úrazů a bezpečnosti při cestě do ško-

ly se žáci zúčastnili projektového dne zaměřeného na dopravní výchovu. Zopakovali si nejen základní dopravní značky a předpisy, ale také mapovali nebezpečná místa přímo v okolí školy.

Při osvojování tradic a lidových zvyků nezůstal opomenut ani Svátek zesnulých, lidové Dušičky, či příprava jednoduchého občerstvení na halloweenské dílničky. Děti kromě netradičně kreslených dýní zhotovily sladké špízy či pavučinky ze slaných tyčinek a čokolády. Odměnou jim bylo halloweenské hodování a pojídání „Ducháček“ z pusinek. Na svátek svatého Martina si děti vykrmily papírové svatomartinské husy a seznámily se s legendou Svatého Martina.

Čas neúprosně běží a žákům nastal také čas příprav na adventní období. Děti s velkou pílí tvořily ozdoby na vánoční strom ve společenském domě a věnovaly se kreativní tvorbě v podobě bambulek z vlny či vyrábění andílků z polystyrénových zvonečků. Protože jsou velice pracovitě a hodně šikovné, zvládly také natřít dřevěnou vánoční baňku. Nyní se těší nejen na příchod Mikuláše s anděly a čerty, ale také na to, že se stejně jako někteří starší žáci zapojí do projektu Úsměv do schránky a v době vánočních svátků potěší seniory vlastnoručně zhotovenou vánoční pohlednicí či přáníčkem.

ČEŠTINÁŘSKÉ OKÉNKO

Žáci sedmých tříd popustili uzdu své fantazii.

Vymyšlený svět

Když zavřu oči nebo se dívám z okna, přemýšlím, jaké by bylo žít ve svém vlastním vymyšleném světě. Je to jiný svět. Krásnější než ten, ve kterém jsem právě teď. Už na první pocit je plný zážraků, kouzel, krásy a také štěstí. Není tady cítit ani trocha strachu nebo špatných věcí. Vzduch je čirý jako sklo a voní po čerstvých jahodách. Ptáci tady zpívají nádherné melodie, a když se rozhlédnu, vidím dlouhé písčité pláže a nekonečný oceán. Je krásný den a na pláži nikdo není. Slunce tady pálí a vlny v oceánu šplouchají na mé nohy. Můj svět je takový soulad s přírodou. V dále do nebe šplhá duhová krajina a její květ je schovaný v polštářích nadýchaných mraků. Okolo ní se vznášejí třpytivá stvoření, která mi připomínají motýly. Jsou kouzelní. Nebojím se je ani pohládit. Najednou jsou v tomto klidném světě i moji přátelé a rodina. Ti si můj svět chválí a cítí se v něm bezstarostně. Je nádherné mít vymyšlený svět, protože realita není někdy taková, jak si přeji.

Šarlota Hlaváčová, 7. A

Podzimní diktát

Na šestáky čekala „novinka“, poprvé se pustili do tvorby vlastních „diktátů“. Naladili se básni Radka Malého Listonoš vítr. Povídali si o tom, co se kolem nás na podzim děje, jak podzim každý vnímáme, jaké vůně a chutě nám podzim nabízí, co máme/nemáme rádi v tomto období a proč. Své myšlenky sepsali společně na tabuli a navzájem se inspirovali. Úkolem pak bylo vytvořit vlastní smysluplný text (deset vět) se zadáním použít určité prapropisné jevy. A šestákům se to náramně povedlo! ☺

V listopadu opadá poslední listů a stromy jsou připraveny na zimu. Listopadové svátky začínají hned 2., za hřbitovní zdi ve větru tančí a poskakují plameny svíček. Dušičky, čili Památka zesnulých, je krásný svátek, při kterém vzpomínáme na své předky. 11. listopadu slavíme příjezd svatého Martina na bílém koni. V tento den se také peče husa a svatomartinské rohlíčky. Slaví se i Den válečných veteránů, symbolem je vlčí mák. Listopad není samozřejmě jen o slavení. Začínáme péct perníčky a těšit se na advent. Brzy se stmívá, počasí je ještě sychravější, nevyhneme se pořádným plískanicím.

Leontýna Sedláčková, 6. B

Ranní déšť nás všechny překvapil. Sklizeň úrody musela počkat, ale ptáci se svým odletem do teplých krajín neotáleli. Už jsou dávno pryč. Z malého deště se stala bouřka. Hromy a blesky ovládly oblohu. Listy tančily ve větru.

Když bouřka utichla, vydali jsme se ven, na rodinnou procházku přírodou. Podzimní počasí a nálada mě ale přemohly. Vztekla jsem hrabal listů a říz se. Krev se drala ven. Musel jsem domů. Vzlykal jsem. Maminka mi ránu ošetřila a uvařila mi vynikající bylinkový čaj. Brzy se setmělo. A já? Musel jsem jít spát.

Nikola Dočkalová, 6. A

Tom měl velmi rád podzim. Bavilo ho skákat do kaluží nebo do hromady shrabaného listů. Dnes vstal brzy ráno. Byly podzimní prázdniny. Rychle se nasnídal a začal balit na rodinný podzimní výlet. Uvařil si do termosky výborný čaj, sbalil pláštěnku, dalekohled, nějaké dobrotky zvířátkům do krmelce, tatranky a buchtu na svačinu a nakonec telefon, aby mohl fotit. Chvilí na to už si vesele všichni vykračovali blátivou cestou. Párkrát

Tom stoupl do louže, ale nevadilo mu to. Měl totiž gumáky. Viděl hned několik zvířat: srnu i s mládětem, divočka, sojku, lišku a jezevce. Všechny si je vyfotil. Když se s rodiči vrátili domů, byli unavení, ale šťastní. Tom už se těšil na další výlet.

Julie Mlčochová, 6. A

Na podzim je sychravo, stále prší a padá listů. Toto roční období nemám moc ráda. Má ale krásné barvy! Pijeme bylinný čaj s medem. Z polí se sklízí úroda, na zahradě pak hrušky, jablka, hroznové víno. Brzy se stmívá. Na konci října se slaví strašidelný svátek Halloween. Denní čas se krátí. V obchodě jsme kupovali svatomartinské víno, svatomartinskou husu jsme ale neměli.

Eliška Drábková, 6. A

V sobotu ráno jsme se vydali do lesa. Nemám ráda ranní vstávání. Les už byl celý zbarvený, byly tam všechny podzimní barvy, žlutá, oranžová, červená, hnědá i hrachově zelená. V lese na nás čekaly samé kaluže, ještě že jsme měli ty gumáky. Říkali jsme si, že se těšíme na Vánoce, na to, až bude padat sníh a nebude tak sychravé počasí, budeme stavět sněhuláky. Nasbírali jsme nějaké žaludy a kaštiny na vyrábění zvířátek. Potkali jsme pány, co sklízeli brambory. Začalo se pomalu stmívat, a tak jsme se vydaly domů. Když jsme došly, začala velká bouřka. Všude létaly blesky a burácely hromy. Mamka prohlásila: „Tak to nám tedy dobře vyšlo!“ Já jsem si zapomněla rukavice, měla jsem z toho rýmu a kašel. Ale myslím, že to byla vydařená procházka!

Simona Stiborová, 6. A

V neděli ráno přšelo, a tak jsme se rozhodli, že s maminkou vyrobíme věnce. Potřebovali jsme šišky, listy, ozdoby z obchodu a tavicí pistoli. Tátinek s Kačkou jeli do obchodu pro ozdoby a my jsme si s maminkou udělaly čaj. Když se tatínek s Kačkou vraceli, nabrali i dědečka. Když byl věnec hotový, dali jsme jej na dveře, dělal nám radost. Odpoledne už nepršelo, takže jsme šli pouštět draky. Draci létali vysoko. Cestou domů jsme narazili na kaluže, tak jsme do nich radostí skočili. V 16:11 už jsme byli doma a maminka nám připravila

vynikající čaj. Přidala do něj pravý včelí med. Na večere jsme si dali kuřecí s rýží. A v pondělí, v pondělí jsme měli rodinnou oslavu. Byl to prima čas!

Tereza Joklová, 6. A

Podzimní prázdniny

Když jsem se ráno probudila, byla ještě tma. Podívala jsem se z okna a uviděla nádherně zbarvené listnaté stromy. Seběhla jsem po schodech dolů do šatny. Převlékla jsem se a nazula papuče. Sedla si ke stolu a začal popíjet teplý čaj. V tu chvíli jsem zaslechla pískot. Vycházelo to z hromad shrabaného listů na zahradě. Vyběhla jsem ven a zamířila k hromadě. A hele! Ve spadeném listí se chouil syse! „Mami, tati, na zahradě se nám zabydleli syse!“ volala jsem na rodiče.

Šárka Andrášková, 6. B

Vypravování

V dílnách psaní se šestáci pustili do nácvi-
ku vypravování. Jedním z úkolů bylo napsat krátké vy-
pravování inspirované fotkou, obrázkem, jindy
jsme vymýšleli příběhy se zadanými slovy, nebo
začínali/dokončovali příběhy. A pak přišel úkol –
vypravuj očima své oblíbené věci/domácího maz-
líčka.

To je zatím střípek z jejich psaní. Přejeme příjemné
počtení!

Fotbalové utkání

Hurá! Je tu nový den! Po celonočním odpočinku se zve-
dám z nočního stolku s nadšením, že si mě má ma-
jitelka nasadí na oči. Pohledem do kalendáře zjišťuji, že
je sobota. To nás čeká fotbalové utkání! Na to se mu-
síme připravit! Nejdřív moje majitelka provede rutinní
ranní hygienu a očistu a už jsem zase na očích. Pak
rychle do dresu a pospícháme na hřiště, div z toho
nespadnu z nosu.

Na hřišti se už scházejí spoluhráči. Jé, Kájovy brýle jdou
dnes nějaké naleštěné, hlasitě je zdravím: „Ahó, tak
snad se dnes zadaří a dáme pár gólů.“ Velké červené
brýle se šibalsky zalesknou a odvěti: „Jasně, dnes to
bude „hustý“.“

A taky že ano. Když na hrací plochu nastoupili i soupeři
a rozhodčí zapískal na píšťalku start zápasu, moje ma-
jitelka se rozběhla s takovou vervou a odhodláním, že
po pár vteřinách, když ji Kája přihrál, vstřelila gól.
„Góóóól“, křičeli fanoušci a mí kamarádi se leskli a ve-
sele se třepotali na nosech svých majitelů.

Parádní začátek a jedeme dál, tohle bude vítězný zá-
pas!

Simona Stiborová, 6. A

Váleček na malování

To jsem se hezky nahříval pod zářivkami, když mě z ni-
čeho nic probudilo pípání u pokladny. Než jsem se
vzpamatoval, už jsem se houpal v igelitce. Jupííí!! Ko-
nečně si mě někdo vybral. Byl jsem šťastný, že budu
konečně užitečný. Byl jsem nedočkavý zjistit, jakou
barvu si ten člověk vybral, protože jako každý váleček
na malování mám cit pro krásu. Už je to tady, vytáhnul
mě z igelitového obalu a hlavou dolů mě ponořil do bílé
barvy. Jsem smutný, nejraději mám odstíny modré, ale
bílá barva neuškodí. Bože, proč mě tolik namáčí, proč
mě trochu neotře? To bude malíř začátečník.

Leonka Spurná

Měl jsem pravdu, už se na mě lepší vrstva staré omítky.
Je to nepříjemné, bolí to, škrábe to, je to tvrdé. Když ze
mě odstraňuje starou omítku, tak se bojím o své
chloupky.

Po důkladném očištění mého kabátku ho napadlo vzít
na nebezpečná místa obyčejný štětec. Mě už jen čeká
klidná a čistá práce. Až tady moje práce skončí, snad
mi pořádně vyčistí chloupky a nechá si mě na příště.

Viktorie Parčová, 6. A

Svět očima mého zubního kartáčku

Ahoj, já jsem Martinův zubní kartáček. Jsem zelený
s bílými štětini.

Před několika dny jsem většinu času trávil ve stojánku
na umyvadle v koupelně. Dvakrát za den jsem plnil
svou službu, po které jsem voněl zubní pastou.

A pak se to stalo! Martinova máma si mě prohlédla
a prohlásila: „Martine, pojď si vybrat nový kartáček.“
Najednou jsem se ocitnul v krabici plné lahví s novými

vůněmi. A to nejhorší mělo teprve přijít. „Martine,
podej mi ten tvůj starý zubní kartáček,“ zavolala má-
ma z kuchyně. Těšil jsem se, že budu zase vonět
pastou. Ale ouha! Namočili mě, ponořili do něčeho
sypkého a velmi kyselého. KYSELINA CITRONOVÁ!
Ne! Škrk a už jsem v úzkém prostoru odpadu ve dřezu.
Fůůůůj! A znovu a znovu!

Naštěstí mě pak máma vytáhla, omyla a usušila. Nedá
se nic dělat, místo zubů čistím odpady.

Martin Burian, 6. B

Martin Burian

Strejdovo kolečkové křeslo

Uf, co vám budu povídat, je to úděl neustále vozit
staré, nemocné či jinak osudem stížené lidi. Někdy už
mám této práce plné zuby, ale co naplat, jsem invalidní
vozík, neboli kolečkové křeslo, jak mi říkají stařečkové.
Tudle jsem se ale dostalo do moc prima rodiny. Že ne-
věříte? Tak poslouchejte.

To si tak ležím v klídku a teplíčku v nemocničním sklád-
ku, když se znenadání ozvalo KLAP, CVAK, PRÁSK!
A najednou bylo světlo. Koukalo jsem doprava, pak
zase doleva a co jsem nevidělo. Dva uniformovaní
lapiduší něco hledají. „Pomóc, zachraň se, kdo
můžeš!“ křičelo jsem z plných plic, ale nebylo mi to
nic platné. Už mě táhli, už mě vlekli. „Jauvajs, nemů-
žete dávat trochu pozor?“ ohradilo jsem se. Ale na
jejich chování se nic nezměnilo. Vláčeli se mnou a smý-
kali jako s největším zločincem všech dob na osvět-
lenou chodbu.

Sandi O'Reilly

A v tom jsem ho uviděl. Postaršího, urostlého muže
s podivně zavázanou nohou. „Hm, to zas bude,“ pro-

neslo jsem, načež do mě stokilový chlap, kterému říkali
Tomáš, žuchl s takovou silou, že jsem se div neroz-
ložilo. Vyjeklo jsem: „To nejde trošku s citem? Sadisto
jeden!“ Poté jsme se za velkého skřípání vydali na
cestu domů. „To jsem zvědavé, komu budu dělat čůrací
patník, či odkládací stolek tentokrát,“ pomyslelo jsem
si. Ale nový domov mě mile překvapil.

„HIHIHI, CHACHA, co to máš za vehikl, strejdo?“ ozvaly
se dva dětské hlásky ze dveří. „Žádný vehikl, ale ko-
lečkové křeslo a budete se o něj starat, umývat jej,
čistit a tak...“ houkl na své neteře na mě sedící muž.
Možná mi to nebudete věřit, ale měl pravdu. Z jejich
péče jsem doslova chrochtalo blahem. „Už dost,
strašně to lechtá! Ať mi nepoškrábete lak!“ křičelo
jsem při mytí kartáčkem. Když se mnou pak holky zá-
vodily jako na formuli, nestačilo jsem křičet: „Pozor,
spadneš!“ nebo „Stůj!“ Zato vozit jejich plyšového
medvídku mě velice bavilo. Mohlo jsem si klidně zpívat
společně s nimi: „Mám doma medu, mám ho rád, je to
skvělý kamarád.“ A ještě k tomu skřípát do rytmu.
A mohlo bych klidně pokračovat, kolik legrace jsem si
užilo.

Mezitím vším jsem i nadále pomáhalo strejdovi. To bylo
samé přivez, odvez, postůj, až jsem jednoho dne
s nadšením vykřiklo: „Super, to se ti povedlo!“
A strejda stál vlastním nohama na zemi a chodil.
Chodil a mě již nepotřeboval. „Zvládl jsi to celkem
rychle,“ zhodnotilo jsem Tomáše a vůbec mi nedochá-
zelo, že se budeme muset rozloučit. „Nebude se ti
stýskat?“ ptalo jsem se strejdy, aniž čekalo odpověď.
Byl rád, že se mě zbavil, zrádce jeden. A ani mi nepo-
děkoval.

Komu ale budu jistě chybět, jsou dvě malé holčičky
a medvídek. Když mě strejda odvázel pryč, mávaly mi
na rozloučenou a já jim odpovídal hlasitým VRRRZ.

„Kam mě to zase vláčíte?“ ptalo jsem se nemocničních
lapiduchů na osvětlené chodbě. „Kam s tím verglem?“
ptá se jeden toho druhého. „Kam asi jinam?“ odpovídá
druhý tomu prvnímu. Tak si tu zase v klídku a teplíčku
odpočívám v nemocničním skládce, vzpomínám na
holčičky a čekám na svou další štaci.

Leontýna Sedláčková, 6. B

Ahoj, jmenuji se Salming a jsem florbalová hokejka.
Jsem ještě skoro nová, ve Velkém Týnci bydlím jen pár
měsíců. Ale řeknu vám, vůbec se tu nenudím.

Původně jsem byla pořízena na hraní na vyšší úrovni,
protože jsem hokejka pro profesionální hráče, ale plány
se změnilly a jsem spíše na hru u domu. Najednou se se
mnou točí celý svět. „Pomoooooc,“ volám, točí se mi ce-
lá čepel, „pomoooooc!“ Šinu se po dlažbě s malým rů-
žovým míčkem. Dva šílenci se ho snaží dostat do bran-
ky. „Góóól!“ řvou ti dva šílenci, co mě a mého kámoše
Oxdoga drží z rukojeť. Dokonce se mnou třískli
i o zem. „Nechte toho, to se mi nelíbí,“ křičím na ně.
Nepomáhá to. Nechápu, proč to dělají. Asi mají vztek,
že prohrávají. „Trochu s citem, pánové!“

A takhle to chodí každý den. Je to někdy opravdu blá-
zinec, nemám čas si odpočinout. Pěkně mě prohání.
Ale víte co, jsem ráda, že se nenudím. A kluci jsou
pěkně v pohybu a na čerstvém vzduchu.

Samuel Haitl, 6. A

Příběh na jedno písmenko

ABCDEF... Ať si při tom nácviku vypravování užijeme trochu legrace, pustili jsme se s šestáky i do vymýšlení příběhu na jedno písmenko. Šestáci jsou skvělí! No posudte sami.... přinášíme malou ochutnávku....

Malý Míša málo mluví. Míša má malou misku Máju. Mája moc mňouká. Má malou misku. Málo mléka. „Míšo, mám málo mléka. Mňau.“

Jan Sedlák, 6. A

Příběh povídám pravdivě. Pradávo prala pradelna prádlo pro panovníka prince Petra. Princ připomínal prase, proto pradelna prala pravidelně prádlo. Princ psával psaní princezně přehledného panství. Proč? Princezna prince přímo poutala přehledností. Pradelna pro princeznu pla-

kala. Princ pak potkal princeznu. Princezna prince prchla. Pradelna prince poprvé políbila. Paráda!

Leontýna Sedláčková, 6. B

Procházím po pražské pěšince. Přichází poblíž pan Petr. Povídá: „Praha, panečku, pořad píšu, píšu, popisuji prima Prahu.“ Pan Petr píše průvodce pro po Praze prahnoucí postavy, pro prodejce průvodců. Pan Petr psal průvodce po Pise, Paříži, Pardubicích, Přerově, Písku. Prostě pořad píše průvodce. Popovídal prima příběhy. Poté pronesl: „Pa, příteli.“ Popoběhl pryč. Potkal jsem pak prodejce prstenů, pohlednic, přívěsků, prostě pitominek. Procházet Prahou po páté podvečerní.... Příjemné.

Vojtěch Dubský, 6. B

Pája pospíchal, protože půjde pokácet pár porostů. Po půlhodině pokácel pět porostů. Pašák. Pak plnil plevel. Pospíchal, protože Pavlína po-

třebovala pomoci přenést pytle. Pavel přišel. Pomohl. Po práci pili pivo, pak postavili pletivo proti pleveli. „Pavle!“ Pavlínka plácla Páju po prstech, protože pil páte pivo. Pavel pádil pořežat polena pro Pavlínku. Připravovala polévku. Pavel potřeboval pauzu. Padla! Poledne. Pojedli pikantní polévku podle prastarého prareceptu, při příležitosti pak pár plodů paraorchů. Poho-da.

Alžběta Brabcová, 6. B

Pavel pil pivo při pátku. Pil pivo při práci. Přišel potkan. Postupně Pavlovi přinášel pivečka. Pěkně pivečko po pivečku. Potkan pak pije s Pavlem. Pospolu popíjí. „Počkej, potkane, pij pomalu!“ Potkan přináší poslední pivo. Padl Pavel. Padl potkan.

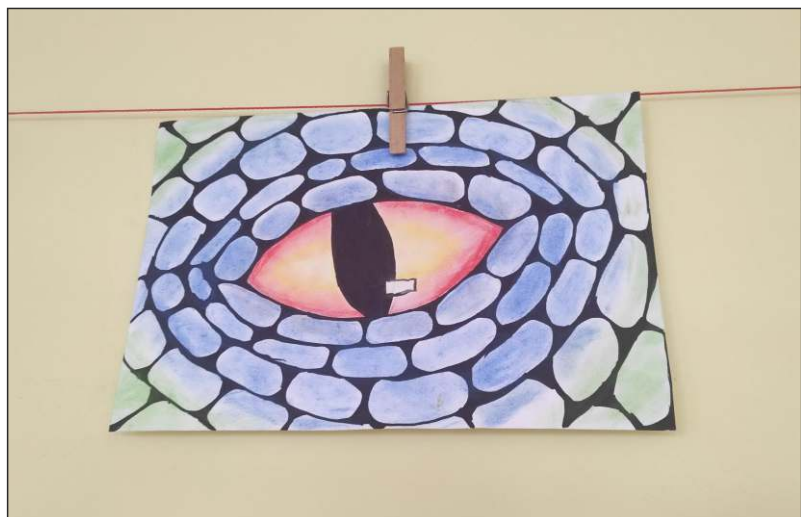
Matyáš Kolmáš, 6. B

VÝTVARNÉ OKÉNKO

Osmáci a jejich Mimikry aneb ztrácím se v tom...

Sedmácká fantasie

Úřad práce ČR

Na přelomu října a listopadu navštívily třídy 9. A, 9. B a 9. C Informační a poradenské centrum ÚP v Olomouci, středisko pro volbu a změnu povolání. Tématem bylo správné rozhodování při výběru střední školy. Příjemnou formou byly žákům poskytnuty důležité informace, informační materiály, seznam užitečných internetových adres, které jim pomůžou v testování a určení předběžné profesní diagnostiky osobnosti žáka, kontaktní místa. Devátáci, držíme vám palce při rozhodování, při volbě školy, volbě svého budoucího zaměstnání... Ať se vám daří plnit si své sny!

Návštěva úřadu práce

Ve středu 1. listopadu jsme jeli do Olomouce na úřad práce. Ujala se nás velmi hodná a milá paní. Povídalí jsme si o volbě povolání. Během dvouhodinové návštěvy jsme získali informace k výběru středních škol, o různých možnostech, kam by mohly směřovat naše kroky. Dozvěděli jsme se, jak a kde zjistit, jaké obory škola nabízí, kolik žáků se hlásí na daný obor, jaké je uplatnění na trhu práce. Měli jsme možnost si vyhledat v šanonech obory podle našich priorit a informace k nim. Diskutovali jsme o tom, jak je důležité si vybrat správnou školu. Zkrátka mnoho zajímavých informací, které určitě využijeme.

Matyáš Rybařík, 9. C

SPORTOVNÍ OKÉNKO Školní futsalová liga

Oba dva naše týmy - mladší i starší žáci - si vybojovaly postup do 2. kola divize severní Morava!

Dne 9. listopadu 2023 proběhl v hale SRC v Nezamyslicích turnaj Školské futsalové ligy divize F. V tomto turnaji družstvo našich mladších žáků vybojovalo pod vedením pana učitele Richarda Zrníka velmi pěkné 2. místo, a tudíž i postup do dalšího kola.

Složení mužstva:

David Zeman, Tomáš Dluhý, Vilém Žádník, Mattia Baccini, Tomáš Sláma, Jaroslav Khanin, Vojtěch Řehák, Vojtěch Wachtl, Matyáš Vágner, Lukáš Prečan.

Vyzpovídali jsme Toma Dluhého:

Tome, jak se ti líbil včerejší turnaj?

Byl dobrý, vyhráli jsme, skoro vše, kromě posledního zápasu, soupeř byl lepší. Skončili jsme tedy se třemi vítězstvími a jedním prohraným zápasem. Já jsem spokojený. Mně se to líbilo. Bylo to fajn, že jsme si mohli vyzkoušet i něco nového než klasický fotbal, že jsme nehráli v Týnci, ale jinde, a získali další zkušenosti ve hře s jinými školními týmy.

Proti komu jste hráli?

ZŠ U Tenisu Přerov, Masarykova ZŠ a MŠ Nezamyslice, ZŠ JAK Přerov - Předmostí, ZŠ a MŠ Tršice.

Jak bys zhodnotil svůj výkon?

Za mě dobré. Jsem spokojený s naší hrou.

S kterým týmem se vám hrálo dobře? Který tým vás naopak potrápil?

Nejlépe se nám hrálo proti ZŠ Tenisu. Tršice byly těžším soupeřem. Odnášíme si druhé místo a postupujeme do Krajského školského futsalového kola soutěže.

Jaká je tvoje předpověď pro následující turnaj ve školském poháru? Jak podle tebe dopadneme?

Podle mě vyhrajeme, jenom se musíme trochu zlepšit.

Tome, děkujeme za rozhovor a držíme vám pěsti v dalších kolech!

Do futsalového klání nastoupili i starší žáci. Ti se se svými soupeři setkali v Tršicích. I jim se dařilo, obsadili senzační 1. místo a samozřejmě postup do dalšího kola!

Složení mužstva:

Ondřej Šafránek, Matyáš Fuchs, Lukáš Židák, Samuel

Pavelka, Robert Prečan, Roman Kadlec, Daniel Adam Svačina, Matěj Vepřek a Matouš Palínek.

O zhodnocení turnaje jsme poprosili Ondru a Lukáše: Jak se vám hrálo, kluci? Jak byste zhodnotili turnaj?

No, nedorazil tým žáků ze ZŠ Osecká Lipník nad Bečvou, takže tento první zápas jsme vyhráli kontumačně. Druhý zápas jsme hráli proti ZŠ Dr. Milady Horákové Olomouc, remízovali jsme 4:4. Třetí zápas pak proti Tršicím. Ten jsme vyhráli! Podařilo se nám vstřelit devět branek, Tršice dali branku jednu.

Jak se vám hrálo?

Čekali jsme, že se bude hrát vevnitř, v hale, překvapilo nás, že se hraje venku. Dost to klouzalo, povrch byl špatný, mokrá, hodně se padalo, byla tam i drobná zranění, odřená kolena a tak, šli jsme do toho naplno. Ale vyhráli jsme a jsme za to rádi!

Proti kterému týmu se vám hrálo nejlépe?

Nejlépe se nám hrálo proti Tršicím. Naším soupeřem totiž byli naši spoluhráči z týneckého fotbalu. Takže to byl takový „domácí zápas“, dali jsme jim co proto.

A co vás tedy čeká dál?

Postoupili jsme do dalšího kola. Losovalo se včera, pan učitel Zrník už naše další soupeře zná. Zítra by nám měl vše prozradit. A zase postoupí první dva z šesti týmů.

Kluci, díky za rozhovor, ať se daří v dalším kole!

Všem zúčastněným děkujeme za předvedené výkony a vzornou reprezentaci naší školy! Blahopřejeme k postupu! Držíme pěsti, ať se daří v dalších zápasech.

SPOLUŽÁCI POD LUPOU

Matyáš Rybařík

Pokaždé, když potkáte Matyho Rybaříka, zlepší vám náladu! Pohodář, který vždy pozdraví a směje se od ucha k uchu! Vlastně ne, směje se na celé kolo! V jeho případě totiž „kolo“ k němu tak nějak patří...

Co znamená „biker“?

Je to člověk, který se věnuje jízdě na kole. Ovšem bikerů je celá řada: silniční cyklistika, cyklokros, BMX a celá řada dalších. Já si našel zalíbení v MTB (celoodpružené horské kolo), a to v části enduro, což pro vysvětlenou je disciplína zabývající se sjezdy a skoky.

A jaký biker je Matyáš Rybařík?

Na kole jezdím už od narození, vlastně si nepamatuju, že bych na kole jezdit neuměl. Ale aktivně, respektive soutěžně, se věnuji kolu teprve rok. Myslím si, že o sobě můžu říct, že za ten krátký čas jsem se naučil spoustu věcí.

4x archiv M. Rybaříka

Co tě přivedlo k tomuto sportu?

Hlavní motivace byla od kamaráda, který mě vzal poprvé do bikeparku, od té doby jsem se tomu začal intenzivně věnovat. Své nadšení pro kolo stále rozšiřuji. Kromě MTB piluji jízdu na trialovém kole.

Je kolo opravdu dokonalý nástroj, který je ovladatelný?

Pokud člověk zvládne ovládat kolo, tak si myslím, že může být dokonalým nástrojem. Představte si kolo jako závodní lyže, kdo lyžovat umí, tak to na nich nějak sjede, ten kdo na lyžích nikdy nestál, tak se na závodních lyžích zcela jistě rozseká.

Nebo jde někdy i o boj s terénem?

Určitě ano, o tom to celé je, čím větší terén, tím větší výzva, čím větší skok, tím větší respekt. Někdy se najde místo, které je opravdu náročné, ale o tom to je,

překonávat se a na základě toho se učit.

To, co děláš, musí být velký adrenalin. Měl jsi někdy strach?

Adrenalin to určitě je a strach jsem měl mockrát, třeba před začátkem závodů a velkých skoků. Ale jsem na sebe hrdý, že dokážu sám sebe překonat a zkusit to. Někdy to ale nedopadne dobře, urgentní příjem v Šumperku a v Olomouci znám velice dobře, nově jsem navštívil i urgentní příjem v Trenčíně.

Máš nějaký cyklistický vzor?

Vzorem je pro mě každý, kdo umí jezdit na kole a baví ho to. Když vidím, že je někdo lepší než já, jsem rád, když se od něho něco naučím. Samozřejmě mnoho lidí i ze světových, ale i našich závodů je mým vzorem.

Skáčeš velké skoky, je to frajeřina, anebo to k tomu prostě patří?

Můj nejdelší skok byl 12 metrů, to už je celkem frajeřina. Ale pro frajeřinu to nedělám. Ten skok v lese v bahně a většinou za deště nikdo nevidí, sem tam se podaří něco povedeného natočit či vyfotit. Takže frajeřina to je umět a myslím si, že to k tomuto sportu trošilinku patří.

Co vnímáš jako svůj největší úspěch?

Určitě jsem rád, že vidím ve svých výkonech pokrok, že mě kolo baví čím dál víc. A ani nějaký ten úraz mě neodradí se stále věnovat kolu. Jsem hrdý na to, že jsem se stal ambasadorem značky Shredwear a že jsem vyhrál par závodů.

Kolik kol vlastniš?

Vlastním 4 kola - jedno trialové, druhé celoodpružené, třetí BMX. A poslední - starého favorita.

Kolik kol jsi „odrovnal“?

No, kolo vlastně žádné, ale několik zadních ráfků ano.

Trial? MTB? Enduro? Jaké disciplíny jezdíš?

Jezdím všechny tři a všechny mě moc baví. Trial

také velkou dílnu. K tomu všemu musí být chrániče, pořádná helma a rukavice.

Účastníš se i nějakého MČR?

Určitě bych někdy chtěl, ale to je ještě daleko. V rámci závodů se slušně umísťuji i mezi dospělými, tak uvidíme.

Co triky?

Triků umím spoustu, například Condor (puštění řídítek ve vzduchu), nějaká salta a hromada dalších. A hromada dalších čeká, až je zvládnou také.

Jaký je tvůj oblíbený trik?

Můj oblíbený trik je salto dozadu.

Co kromě cyklistiky je tvým koníčkem?

Mou další zálibou je parkour, ale tomu nedávám takový čas jako kolu.

Co je tvým životním cílem, snem?

Můj životní cíl je jezdit slopestyle a různé závody.

Otázky kladly Lenka Mužíková a Taťána Hanušková

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec

Příloha Týneckých listů.

Odpovědná redaktorka Lenka Mužíková.

Foto v příloze není-li označeno jinak:
archiv ZŠ M. Petřkové Velký Týnec